

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Бургас , 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на десети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Пламен Анг. Синков
Членове:	Галина Т. Канакиева Благой Г. Потеров

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
в присъствието на прокурора Йордан Сталев Дичев (АП-Бургас)
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Синков Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20212000600036 по описа за 2021 година

С присъда №16/06.08.2020г. по НОХД №566/19г. Сливенският окръжен съд признал подсъдимия Ат. Анг. М. за невинен в това, че на 02.02.2018 г, в гр.Сливен е принудил Г.Л.Т. - инспектор по приходите, отдел „Оперативни проверки“ в ТД на НАП - Бургас да извърши нещо противно на волята му - да впише в протокол/02.02.2018 г. за извършена проверка на търговски обект, находящ се в гр.Сливен, общински пазар, стопанисван от ЕТ „В.В.Н.“ гр. Сливен, неверни обстоятелства, а именно, че проверяваният обект не работи и не извършва дейност в момента на проверката, като е употребил за това заплашване, изразяващо се в отправени към него заканаителни реплики и жестове за физическа саморазправа, като принудата е упражнена по отношение на орган по приходите при изпълнение на службата и функциите му, поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по обвинението за престъпление по чл.143, ал. 3 вр. ал1 от НК (в редакцията преди изменението с ДВ бр.16/22.02.2019 г.)

Със същата присъда признал подсъдимия М. за невинен и в това, че на 02.02.2018 г. в гр.Сливен противозаконно попречил на орган по приходите - инспекторите по приходите в отдел „Оперативни проверки“ в ТД на НАП - Бургас - Г.Л.Т. и В.Т.Т., да изпълнят своите законови задължения - да извършат оперативна проверка относно спазване на наложената със Заповед № 3Н ПАМ 30 ОП-9-0271996/23.01.2018 г. на Директора на Дирекция „Контрол" към ТД на НАП - Бургас принудителна административна мярка

запечатване на търговски обект - Баничарница, стопанисвана от ЕТ „В.В.Н.“ - Сливен, като деянието е извършено чрез заплашване (отправяне на закани за физическа саморазправа), поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по обвинението за престъпление по чл.258 ал.2 вр. ал.1 от НК.

Недоволен от присъдата останал прокурорът, който с подаден пред настоящата инстанция въззивен протест предлага да бъде отменена и да бъде постановена нова, с която подсъдимият бъде признат за виновен по повдигнатите обвинения. Сочи, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна, а съображенията на съда за оправдаването са неоснователни, тъй като при оценката на събраните доказателства съдът е игнорирал подкрепящите обвинителната теза, които несъмнено доказват съставомерността на действията на М.. Той е въздействал върху психиката на служителите на ТД на НАП – Бургас, за да имат поведение съобразено с неговите желания. Отправял е заплахи към единия служител, че ще му счупи кокалите, а към другия с движения, погледи и изрази от типа „как дишаш“ е мотивирал да постъпи съобразно неговата воля. Необяснимо не е дадена вяра на показанията на служителите на НАП.

В подаден допълнителен протест, освен отмяна на присъдата с постановяване на нова, се предлага връщане на делото на предходната съдебна инстанция, поради допуснати съществени процесуални нарушения. За такива са посочени липсата на пълен и задълбочен доказателствен анализ, повърхностната и едностранна оценка на доказателствените източници, отсъствието на доводи относно кредитирането на едни и игнорирането на други такива. Отново е посочено, че неоснователно не са кредитирани показанията на данъчните служители, които съдът е приел за вътрешно противоречиви. Изтъква се, че за достоверни са приети показанията единствено на заинтересовани свидетели, условно разделени в три групи – лица от обкръжението на подсъдимия (св. Н.иС.); семейството на собствениците на баничарницата (св. Д.Д.иМ.Г.); двамата полицейски служители, присъствали на проверката (св.Д.иБ.). От мотивите към съдебния акт не ставало ясно защо съдът е приел, че въпросния ден Г. отишли да подготвят обекта за отварянето му, а не да извършват продажби, както твърдят данъчните служители. Неоснователно е прието, че не е извършена контролна покупка, като не са кредитирани показанията на св. ТТ.Т.Г.и М.. Не е съобразено съдебното минало на М., който е осъждан за подобни деяния заедно с още две лица, които са били с него въпросния ден на същото място. Необективният анализ на доказателствата е довел до неправилен извод, че М. не е осъществил престъпленията по повдигнатите обвинения.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция представителят на апелативна прокуратура поддържа протеста. Сочи, че според протестиращия прокурор неправилен е анализа на събраните по делото гласни доказателства и мотивите към присъдата не съдържат отговорите, които са посочени в допълнението към подадения протест. Моли да бъде постановена осъдителна

присъда.

Защитникът на подсъдимия М. – адв. Т. моли да бъде оставен без уважение подадения протест и да бъде потвърдена атакуваната с него присъда, която намира за правилна и законосъобразна. Мотивите съдържат различна от обвинителния акт фактическа обстановка, която се базира на проверени в хода на съдебното следствие и твърдо установени обстоятелства в унисон с процесуалните норми. Анализирани са всяко едно от доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност, съдът правилно, обосновано и законосъобразно не се е доверил на данъчните служители, защото е открил в техните показания сериозни вътрешни противоречия и едно спрямо друго. Анализът на доказателствата разкрива висок професионализъм и задълбоченост на съдебния състав. В протеста не е посочено какво е неправилното в анализа на всички доказателства. Неоснователно е оплакването, че съдът се е доверил на предубедени свидетели, обособени в три групи, за някои са използвани термини като „мутри“, ненужно е добавен политически елемент, изказване на Президента, наличие на партийно формиране и т.н., и на тази база се иска отмяна на доказателствения анализ. Използвани са недоказани твърдения за отношения на подсъдимия с охраната на процесния обект или като инвеститор в него. Полицейските служители също са счетени за заинтересовани свидетели, които щели да се уличат в престъпление, ако дадат други показания. Всички тези аргументи защитникът намира за неоснователни, сочи в тази насока решенията на ВАС, с които са отменени като незаконосъобразни заповедите за уволнение на полицейските служители, в които решения проверката и действията на данъчните служители са определени като незаконосъобразни, а твърденията им, че с поведението си, свирепия поглед и кършенето на рамене М. е попречил да съставят акт отразяващ действителното положение, са наречени „смехотворни“. Защитникът намира, че по никакъв начин не е установен факт на извършена контролна покупка от св. Т., на работа на търговския обект, на пречене на работата на проверяващите от подсъдимия, който се е появил в обекта към приключване на проверката.

Подсъдимият А.М. се присъединява към пледоарията на защитника си и моли да бъде потвърдена оправдателната присъда.

След като се запозна с постъпилата жалба, изслуша становищата на страните в съдебно заседание и като извърши цялостна служебна проверка на атакуваната присъда, въззивният съд намери следното:

Преди да извърши проверка за правилността на атакуваната присъда, настоящата инстанция намира за необход. да отговори на възраженията в протеста, касаещи твърдения за допуснати от първоинстанционния съд съществени процесуални нарушения, които, ако са налични, препятстват разглеждането на делото по същество, тъй като налагат връщането му в предходна съдебна фаза за отстраняването им. Съдържанието на

възраженията позволява претендираните нарушения да бъдат квалифицирани като касационно основание липса на мотиви, тъй като се сочи, че съдът не е извършил пълен и задълбочен доказателствен анализ, повърхностно и едностранно е оценил доказателствените източници, не е изложил доводи относно кредитирането на едни и игнорирането на други такива.

Въззивната инстанция не констатира посочените пороци в дейността на първоинстанционния съд по излагане на мотивите към атакуваната присъда. Анализирани са подробно и задълбочено всички събрани по делото доказателства, които са относими към изясняване на въпросите от предмета на доказване. Съдът е посочил причините, за да приеме едни доказателства за достоверни, а други не – наличие на вътрешни противоречия в показанията на едни и същи свидетели; противоречия между свидетелите, подкрепящи обвинителната теза; както между тях и други свидетели, приети от прокурора за заинтересовани и предубедени; противоречия между свидетелски показания и съдържание на писмени доказателства. Посочил е съображенията си защо кредитира приетите за достоверни доказателства.

Останалите възражения в протеста касаят оценъчната дейност на съда и на тях ще бъде даден отговор при цялостната проверка на съдебния акт.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с доводите, изложени във въззивния протест и изслуша становищата на страните в съдебно заседание, анализира приложените по делото доказателствени материали в тяхната съвкупност и поотделно, и след като провери атакуваната присъда, както по отношение оплакванията на прокурора, така и служебно изцяло, съгласно разпоредбата на чл.314, ал.1 от НПК, намира следното:

Свидетелите И.Н. - старши инспектор по приходите и Вв.Т. - инспектор по приходите към отдел „Проверки“ при ТД на НАП – Бургас, на 20.01.2018г. извършили проверка в баничарница, находяща се в Общински пазар Сливен, експлоатирана от ЕТ "В.В.Н." гр. Сливен. В обекта били произвеждани и продавани тестени хранителни продукти. Тъй като при извършена контролна покупка не бил издаден касов бон, директорът на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП - Бургас на 23.01.2018г. издал Заповед за налагане на принудителна административна мярка - запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 12 дни - до 05.02.2018г. Запечатването трябвало да се извърши при връчването на заповедта. В същата било посочено, че търговецът трябва да отстрани наличните в търговския обект стоки в срок до определената дата на запечатване. Заповедта била връчвана от данъчните служители св. Т. и П. на 25.01.2018г. в 11:30 часа на св. Д.Г. - пълномощник на ЕТ "В.В.Н." гр. Сливен, който бил и фактически управител на търговския обект, като му била предоставена възможност за около три часа да изнесе от обекта готовата продукция и нетрайните стоки и продукти. След изтичане на определеното време, същият ден около 14-14,30ч. обектът бил запечатан, като на входа за клиенти бил поставен стикер. По молба на св. Г., който

присъствал на запечатването, входът към складовото помещение и сервизната част на обекта не бил запечатан, тъй като от него не се извършвала търговска дейност, а и да се осигури достъп за поддържане на обекта.

Понеже последният ден от срока за запечатване бил петък, св. Г. и съпругата му отишли да видят в какво състояние е обекта и да го подготвят за подновяване на работата в понеделник – 05.02.2018г. Св. М-. Г.а почиствала обекта, а съпругът ѝ трябвало да ремонтира фурната за печене на закуски.

Същият ден св. Д. Г. – началник на сектор „Проверки“ в отдел „Оперативен контрол“ в НАП-Бургас получил сигнал, че от запечатаната баничарница се продават закуски. За проверка на сигнала той се обадил на намиращите се в Сливен служители на НАП – Бургас свидетелите Т. и Т., които около 15ч. отишли на територията на Общински пазар – гр.Сливен. За съдействие на данъчните служители, св. Д. Г. междувременно се обадил на началника на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към ОД МВР-Сливен – св. Д.Д., който изпратил свидетелите Б.Б. и Д.Д. – служители в същия сектор. Св. Г. се обадил и на св. П.М. от НАП-Сливен, който бил в отпуск, да занесе на колегите си бланка на протокол за данъчна проверка, тъй като те били в града по други задачи и не носили в себе си такъв документ.

Данъчните служители Т. и Т., и полицаите Б. и Д. се срещнали на пазара, на около 50-100 метра от баничарницата. Данъчните обяснили, че имат сигнал за извършвана търговска дейност от запечатания обект, след което заедно отишли до баничарницата. През служебния вход в обекта влезли полицейските служители и св. Т., който обяснил на св. Д.Г. защо ще извършват проверка. Г. отрекъл да са продавали закуски, такива нямало и в обекта.

В това време пристигнал св. М.в и дал на колегата си Т. бланка на протокол за извършена проверка с ер. АА, обр. К d - 78 №, който последният започнал да попълва на маса в обособената за достъп на клиенти търговска част на баничарницата. (Този протокол бил зачислен на св. М.в и впоследствие прехвърлен на св. Г.Л.Т. на 07.03.2018г. по електронен път чрез функцията „Предаване на протоколи" на „Регистър на протоколи с трайно вградени номера" в Информационна система „Контрол" на НАП, за което не бил съставен приемо - предавателен протокол.) Въпреки, че М.в бил в отпуск, той попитал колегата си дали има нужда от помощ, като Т. му дал опис на парични средства и го помолил да помогне на св. Г.а да бъдат изброени парите, намиращи се в чекмедже в търговската част на обекта. Междувременно св. Г. се обадил по телефона на баща си – св. Д. Г., който също дошъл в обекта и попитал какво толкова са направили, като св. М.в обяснил, че са извършили икономическо престъпление, тъй като работят при наложена забрана за това. В чекмеджето били намерени и описани пари на обща стойност 25,62 лв., от които една банкнота от 5 лв., а останалите били

монети. На описа на парите не било написано името на лицето, което го съставило, както и не бил подписан. В баничарницата влязъл и другият данъчен служител – св. Т., който застанал до колегата си Т. в търговската част на обекта.

По това време, подсъдимият М., заедно със свидетелите Н.иС., били в района на пазара. Минавайки пред баничарницата, М. видял св. Д. Г., с когото били съученици. Г. му казал, че обекта им е затворен, но имат проверка. Подсъдимият влязъл през служебния вход в производствената и сервизна част на баничарницата със св. Н., а св. С. останал отвън до запечатания вход за клиенти. М. попитал полицаите и данъчните служители какво проверяват, като св. М.в отговорил, че има нередности и броят парите в касата. М. бил ядосан, като чул за парите казал, че не са оборотни и извадил от джоба си банкноти, които сложил в друго чекмедже и питал данъчните служители тях няма ли да ги изброят, защото са толкова оборотни, колкото и броените от тях.

Подсъдимият попитал кой ги е изпратил да проверяват обекта, св. М.в се обадил на св. Д. Г. и дал телефона на М., но Г. не отговорил на въпросите му и затворил. Св. М.в си тръгнал и отново се обадил на св. Г., като му казал да поиска да бъдат изпратени още полицаи, защото положението било по-сериозно, М. имал малко неетично поведение (л.143 гръб, св. Д. Г.). Д. Г. се обадил на св. Д., като това обаждане било около половин час след първото, казал му, че М. е в обекта без да излага нещо конкретно и Д. възприел целта на обаждането като превенция да не възникне някакъв проблем. Той от своя страна звъннал на св. Д. и го питал дали М. е в обекта и има ли проблем, разпоредил му да го изведе навън, да го пита в качеството на какъв присъства и да го предупреди евентуално да не пречи на проверката. След около 5-10 минути Д. отново телефонира на св. Д. и го питал дали е разговарял с М. и има ли някакъв проблем, като колегата му го уверил, че няма проблем. Св. Д. отново се свързал със св. Д. Г. и му предал, че според полицейските служители подсъдимият не пречи на проверката.

В хода на проверката св. Д. Г. няколко пъти разговарял със свидетелите Г. Т. и Вв.Т., за да разбере как протича тя, като те не са му споменавали да има проблеми в момента.

Търговската част на баничарницата била разделена на две от витрина за излагането на закуските, зад витрината било мястото на продавача, а пред витрината заставали клиентите. През цялото време на проверката подс. М. се намирал зад витрината, а свидетелите Т. и Т. единствени били пред витрината в търговската част на обекта. В нито един момент от времето, през което пребивавал там, М. не преминал в частта пред витрината, в която били само данъчните служители.

В хода на проверката, св. Д.Г. написал обяснение защо този ден е бил в

обекта, като посочил, че е трябвало да вземе продукти поради изтичащия им срок на годност. Свидетелят Т. описал констатациите от извършената проверка в съставен протокол, в който отразил обяснението на Г., че заведението не работи, прочел го на глас, след което протоколът бил подписан от свидетелите Т., Т., Б. и Д.Г.. Подсъдимият си тръгнал от баничарницата преди данъчните служители и полицаите, които останали там, за да запечатат странично прозорче, след което също си тръгнали. Св. Т. изпратил копие от протокола по „Вайбър“ на св. Д. Г..

След приключване на проверката, около 17.20ч. св. Д. Г. получил по приложението „Вайбър“ протокола от извършената проверка. Направило му впечатление, че там не било отразено да е направена контролна покупка без да е издаден касов бон, както и че обекта е работел. Веднага се обадил на съставителя на протокола – св. Т. и попитал защо съдържанието не е Т.а, за каквото са го уведомили, но не получил конкретен отговор. На 05.02.18г. свидетелите Т. и Т., заедно със св. Г., се явили пред директора на Дирекция „Контрол“ – П.Ж., като двамата проверяващи обяснили, че М. е присъствал през цялото време на проверката и отправял обиди и заплахи към двамата, поради което те съставили протокол, който не отразявал реално констатираните факти – че обектът продължава да работи и след неговото запечатване. Поради изложеното, цялата преписка, ведно с протокола за извършена проверка, била изпратена в централното управление на НАП, а от там – на прокуратурата в гр. Сливен.

Оплакването на данъчните органи по случая станало повод за образуване на дисциплинарни производства срещу свидетелите Д. Д. и Б. Б.. Със заповеди съответно № 8121К-8222 от 31.07.2018г. и № 8121К-8461 от 21.08.2018г. на министъра на вътрешните работи, на всеки от тях били наложени дисциплинарни наказания „уволнение“. След оспорването им, двете заповеди били отменени от Върховния административен съд, съответно с решение №8669/10.06.2019г. по адм. дело №13079/2018г. и решение №7262/15.05.2019г. по адм. дело №12529/2018г. В решенията на ВАС е посочено, че твърденията на данъчните служители, че са изготвили документи с невярно съдържание, тъй като били заплашени от М., който ги гледал заплашително и проявил вербална агресия, са смехотворни, а установените факти безспорно разкриват недобросъвестно поведение на служителите на НАП, които отивайки неподготвени на обекта, са извършили проверка, за която не са съставили необходимите документи.

Със заповед № 343з - 1266 / 18.06.2019г. на директора на ОДМВР - Сливен, свид. Б. Б. бил преназначен на длъжност младши разследващ полицай в РУ - Твърдица в сектор „Разследване РУ - Нова Загора и РУ - Твърдица“ към отдел „Разследване“ при ОДМВР - Сливен. Със заповед № 343з - 14/16.07.2019г. на директора на ОДМВР - Сливен, свид. Д. Д. бил преназначен на длъжност полицейски инспектор V степен, участък „Надежда“, РУ - Сливен при ОДМВР - Сливен.

Описаната фактическа обстановка е установена по категоричен начин и според въззивната инстанция. Независимо, че приетите факти от съдилищата се различават от описаните в обвинителния акт, те са изведени след събиране и внимателен анализ и съпоставка на всички относими гласни и писмени доказателства - показанията на свидетелите Г. Т., Вв.Т., Б. Б., Д. Д., Д. Г., П.М., И.Н., Д.Д., Д. Г., М.П., Д. Г., М- Г.а, И.Н., Ж.С., обясненията на подс. А.М., протокол за извършена проверка от 02.02.2018г. с приложено към него обяснение от Д. Г., за запечатване на търговски обект от 25.01.2018г. и за извършена проверка от същата дата, Заповед за налагане принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ от 23.01.2018г., неподписана бланка опис на парични средства в касата на баничарница на ЕТ „В.“, справки за съД.ст, заповеди за назначаване и длъжностни характеристики на данъчните служители св. Т. и Т. и др.

Фактическата рамка на обвинението, очертана в обвинителния акт, съдържа твърдения за влизане на подсъдимия в проверявания обект в момента, в който св. Т. започнал да съставя констативния протокол; отправяне на псувни към всички присъстващи; персонална псувня на майка към св. Т. и заплашително заявление „Аз казах ли ти на тебе, че ако дойдеш още веднъж ще ти натроша кокалите!“; ходене из помещението, гледане предизвикателно и с открита неприязън данъчните служители и заемайки с тялото си поза на човек, готов всеки момент да им нанесе физически удар; разпореждане проверката да не установява извършване на търговска дейност и наличие на пари в касата; поддържане на напрегната ситуация в обекта, непозволяваща приключване на проверката; доближаване плътно до св. Т. с агресивна позиция на тялото, демонстрирайки възможност всеки момент да нанесе удар и отправяне на въпрос „Как си...Как е дишането... Добре ли дишаш“; заплашване на св. Т. да внимава какво вписва в протокола, да не стане лошо за него и семейството му.

Анализирайки гласните и писмени доказателства и посочвайки на кои от тях дава вяра и защо, първостепенният съд правилно е приел, че описаните в обвинителния акт действия на подсъдимия, съставомерни с предявените престъпления, не са доказани с категоричност достатъчна за постановяване на осъдителна присъда, както повелява чл.303 от НПК.

Основателно окръжният съд е посочил, че с изключение на свидетелите Д. Г., И.Н., Д.Д. и М.П., останалите са присъствали лично и възпроизвеждат собствените си възприятия за случилото се.

На внимателен анализ са подложени показанията на свидетелите – данъчни служители Т., Т. и М.в, на които основно се гради обвинителната теза. Въззивната инстанция споделя извода за наличие на вътрешни противоречия в отделните показания и такива между свидетелите, както и между тях, останалите свидетели и съдържанието на писмени доказателства, които дискредитират обвинителните твърдения в прокурорския акт. От

посочените свидетели не се установява с нужната несъмненост твърдението за извършване на търговска дейност от запечатаната баничарница, доказателство за което била направена контролна покупка от св. Т.. Пред съда Т. и Т. не са си спомнили какъв е бил предмета на контролната покупка; в приобщените показания на св. Т. от ДП е говорил за няколко кифлички; св. М.в също не присъствал на контролна покупка и не видял предмета ѝ, чул за купени „някакви кифлички“ от св. Т.. Никой от останалите свидетели не е видял извършването на контролна покупка, нито какъв е бил нейния предмет. Значими противоречия съдържат показанията на самия „извършител“ на контролната покупка – св. Т., който в първия си разпит пред съда е заявил, че след края на проверката е взел контролната покупка със себе си, а в повторния – че покупката стояла на масата до него докато пишел протокола за проверката и впоследствие не помни какво е станало с нея и дали я е взел, можело и да я е изял. Св. Т. е заявил пред съда, че докато Т. пишел протокола, някой взел покупката, но не видял кой. Освен, че никой от останалите свидетели не потвърждава наличие на контролна покупка, несъмнено е установено от показанията на всички разпитани лица, включително и тези двама данъчни служители, че Т. и Т. са били в частта на търговския обект, предназначена за клиенти и отделена от останалата част с витрина, а всички останали присъстващи лица са били зад витрината и никой не се е приближавал до проверяващите, поради което правилно съдът е приел за недостоверно изложеното, че някой е взел покупката от масата, на която е писан протокола за проверката, както и че не е доказано извършването на такава.

В същата насока са и безпротиворечивите показания на присъствалите на проверката полицейски служители – свидетелите Б. и Д., които включително и при проведените очни ставки с данъчните служители са заявили, че по време на проверката не са знаели, че е извършена контролна покупка, не са виждали в тяхно присъствие да се извършва такава, нито закупена и намираща се на масата закуска. Б. в приобщените показания от ДП също не е посочил да са му съобщили лично извършване на контролна покупка, а че са споделили как са видели два часа по-рано, че е продадена закуска на жена, но не са предприели действия на момента.

В този смисъл са и безпротиворечивите показания на свидетелите Д., Д. и М.- Г., които еднозначно са изложили, че не са видели закуска, торбичка със закуска или някакви тестени изделия на масата или в ръцете на проверяващите, което е потвърдил и приятеля на подсъдимия св. Н.. И макар, че последните принципно могат да бъдат приети за заинтересовани лица, показанията им правилно са приети за достоверни в тази част, за разлика от показанията на Т. и Т. за същите обстоятелства, тъй като кореспондират с показанията на полицейските служители Б. и Д. – нямащи отношение към обекта, останалите свидетели или подсъдимия. Сведенията, дадени от всички приети за достоверни лица, кореспондират и със съдържанието на протокола

за извършена проверка, където няма отразена извършена покупка, както и с липсата на Т.а веществено доказателство.

На последно място, според пар.І, т.6. Наредба № Н-18 от 13 декември 2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, "контролна покупка" е тази, която се извършва от или под контрола и наблюдението на органите на НАП и се документира с протокол за проверка; чрез контролната покупка се констатира спазването от лицата по чл. 3 изискванията по тази наредба за регистриране на продажби на стоки или услуги с изискуемия документ за конкретния случай. Цитираната разпоредба също подкрепя извода, че не е доказано извършването на контролна покупка и, че показанията на данъчните служители в тази част не следва да се приемат за достоверни.

Няма причина да не бъдат кредитирани показанията на св. Д. Г., че той е получил сигнал за продължаваща работа на запечатаната баничарница, поради което изпратил там свидетелите Т. и Т. за проверка, като за съдействие поискал изпращане на служители на икономическа полиция, които да присъстват, да обезпечат извършването на проверката и контролните действия от страна на данъчните служители. От полицейските служители както предварително, така и при започване на проверката не са искани конкретни действия, с които да подпомогнат проверяващите. Показанията кореспондират с идентичните в тази насока на св. Д., Б., Д., както и Т., Т. и М.в. Но действителното извършване на търговска дейност в процесния момент, за удостоверяване на което била направената контролна покупка, не е доказано.

Показанията на посочените данъчни служители и свидетели по делото не могат да обосноват по несъмнен начин и обвинителната теза за отправени спрямо св. Т. и св. Т. заплашителни думи и действия от подсъдимия, с които противозаконно им попречил да изпълнят задълженията си на проверяващи и принудил Т. да впише в протокола за проверката неверните обстоятелства - че обекта не е работил в момента на проверката.

Изясняването на обвинителните твърдения изисква да се проследи хронологията на влизането на проверяващите, полицаите и подсъдимия в търговския обект, разположението им в него и развитието на проверката.

Основателно не са кредитирани показанията на св. Т., че двамата полицаи, той, св. Т. и св. М.в влезли едновременно в обекта и той започнал да попълва протокола за проверка, а св. Т. стоял до него. Свидетелят сам си противоречи, като по-късно сочи, че първо в обекта влезли той, колегата му М.в и двамата полицаи, а Т. не искал да се показва по време на проверката, защото най-вероятно го е било страх и след като колегата му М.в казал, че не

може да участва в проверката, защото бил в отпуск, се обадил на Т. да дойде. В тази част – за влизането в обекта – св. Т. е опроверган и от безпротиворечивите показания на свидетелите Т., М.в, Б., Д. и Г.а, че първоначално в обекта са влезли Г. Т., Б.Б. и Д.Д.. Самият данъчен служител Т. сочи, че е влязъл в търговския обект по-късно, когато вече проверката била започнала и колегата му от Бургас пишел протокола на една маса, а М.в, полицаите и упълномощеното лице били зад витрината в търговския обект, като М.в помагал да се преброят парите в чекмеджето. Колегата му М.в също е заявил, че когато пристигнал, св. Т. бил в обекта, а „другото момче от НАП“ го нямало. В същия смисъл - че са влезли в баничарницата заедно с Т. - са показанията на полицейските служители Б. и Д., както и на св. Г.а - че в обекта влезли „трима мъже“. Посочените доказателства опровергават заявеното от св. Т. и възприето в обвинителния акт - че тримата данъчни служители изчакали полицаите и заедно влезли в обекта.

Също категорично е установено, че след свидетелите Т., Б. и Д., в баничарницата влязъл св. М.в, който бил помолен от св. Г. да занесе на колегите си проверяващи бланка за протокол за извършена проверка, тъй като те се намирали в Сливен по други задачи и нямали такъв протокол. Въпреки противоречивите показания на св. Г. за вида на документа, които правилно са игнорирани, посоченото обстоятелство е изяснено от безпротиворечивите показания на свидетелите Т., Т., М.в, Б. и Д., кореспондиращи със съдържанието на събраните в хода на съдебното следствие справки от ТД на НАП – Бургас от 20. и 27.07.2020г., че Протокола за извършена проверка сер. АА, обр. Кd - 78 №, използван на 02.02.2018г. е бил зачислен на Петко Николаев М.в и прехвърлен на Г.Л.Т. на 07.03.2018г. по електронен път, за което не е съставян приемо - предавателен протокол и не е генериран друг документ от Информационна система „Контрол“.

Обосновани на несъмнено установени обстоятелства са и изводите за момента на влизане, разположението и действията на проверяващите в търговския обект. Св. Т. попълвал протокола на маса в частта от обекта, предназначена за достъп на клиенти. В същото време св. М.в, независимо, че бил в отпуск и трябвало само да занесе бланката на протокола, помагал на св. Г.а да изброят наличните в обекта пари и да ги опишат (различни монети и една банкнота от 5 лв., наброяващи общо 25,62лв.). Малко по-късно, след започването на проверката, но преди идването на подсъдимия, в обекта влязъл и св. Т., който застанал до попълващият вече протокола колега Т.. Влизането на св. Т. в обекта преди идването на подсъдимия е несъмнено установено от кореспондиращите за това обстоятелство показания на свидетелите Т. и Т., на свидетелите Д. Г., И.Н., Ж.С. и обясненията на подс. М., на които съдът правилно е дал вяра в посочените части поради съвпадението им, макар и изхождащи от лица с противоположни интереси по делото. Посоченото обстоятелство е подкрепено и от показанията на св. Б., който макар и несигурен дали Т. е влязъл преди идването на М., има спомен,

че втория данъчен служител от Бургас е дошъл след започването на проверката и останал до приключването ѝ.

На правилността на извода за момента на влизане в обекта на св. Т. не се отразяват противоречащите и противоречиви помежду си показания на св. Д., според когото Т. е влязъл малко след подсъдимия, както и тези на св. Д.Г. - че Т. влязъл още със св. Т., а след малко влязъл и данъчния от Сливен – М.в, според когото пък Т. е влязъл след него в баничарницата. Поради диаметралната противоположност на посочените противоречия и невъзможността за получаване на точни сведения за момента на влизане на св. Т. от показанията на св. Д. Г., св. М.-, Д. и Д. Г. (последният дошъл в търговския обект, когато там били двамата данъчни служители от гр. Бургас, св. М.в, двамата полицейски служители, сина му и снаха му), съдът правилно е приел момента на влизане на св. Т. в обекта въз основа на кореспондиращите помежду си за това обстоятелство показания на Т., Т., Д. Г., Н., С., обясненията на подс. М. и св. Б..

Въззивната инстанция споделя становището на контролираната, че анализирания доказателства водят до различен от посочения в обвинителния акт фактически извод за идването на подсъдимия в проверявания обект. Не се установява това да е станало в инкриминирания момент - в който св. Т. започнал да съставя констативния протокол. Според кореспондиращите за това обстоятелство показания на самия св. Т. и намиращите се също в обекта по време на проверката свидетели Б., Д. и Д. Г., другия данъчен служител М.в – Т. е започнал да пише протокола за проверката доста преди идването на М.. Въпреки вътрешните противоречия в показанията на св. Т. (и несъмнено установеното обстоятелство, че той не е влязъл в търговския обект заедно с колегата си Т.) - от една страна, че колегата му започнал да съставя този протокол, когато влезли в обекта и се легитимирали, а от друга - че той лично влязъл в обекта след като вече била започнала проверката и колегата му пишел протокола, а подсъдимият дошъл след като вече бил влязъл, правилно съдът е приел, че и този свидетел потвърждава по-късното идване на подсъдимия, тъй като и двете противоречиви твърдения съвпадат в насока идването на подсъдимия в баничарницата след като Т. е започнал да съставя протокола за проверката. Несъмнено е установено от кореспондиращите си показания на свидетелите М.в, Б., Д. Г., Н., С. и обясненията на подсъдимия и, че М. е влязъл през незапечатания служебен вход заедно със св. Н., а св. С. останал отвън. Този извод не може да бъде опроверган от показанията на св. Т., Т., Д., Д.Г. и съпругата му М.-, които противоречиво помежду си и с останалите категорични свидетели описват влизане на М. сам, като отвън останали две от придружаващите го лица, или пък влязъл с още две лица.

Въззивната инстанция намира за правилно становището на окръжния съд за недоказано по изискуемия несъмнен начин описаното в обвинителния акт съставомерно поведение на подсъдимия, състоящо се в отпращане на обиди, закани и агресивни жестове към проверяващите. За Т.а данни сочат

свидетелите Т., Т. и М.в, но след анализ на показанията им и сравнение с останалите гласни доказателства правилно е прието, че не може да се достигне до единствен и категоричен извод, подкрепящ изложеното в обвинителния акт. Св. Т. противоречиво в показанията си отначало е посочил, че след като М. влязъл в баничарницата започнал да ги обижда, главно св. Т., когото напсувал на майка и му казал, че ще му начупи кокалите, а него питал заплашително как диша. По-късно Т. е заявил, че него подсъдимият не е обиждал. За отправени псувни към него, колегата му или останалите присъстващи св. Т. не сочи, но твърди за отправена към него от подсъдимия заплашителна реплика: „Аз на теб казах ли ти повече да не стъпваш тук, защото ще ти счупя кокалите“. Единствено св. М.в чул подобна реплика, но не знаел към кого била отправена. Никой друг от присъствалите в баничарницата не е чул посочената реплика, поради което правилно отправянето на тези думи към св. Т. е прието за неустановено по надлежен начин.

М.в чул подсъдимия да пита какво правят там и „как си с дишането“, но е посочил, че ругатните били насочени повече към полицаите. Св. Т. е изложил, че въпросът как диша бил отправен със свиреп поглед от подсъдимия към него, но не потвърждава описаното в обвинителния акт това да е станало след приближаване на подсъдимия „плътно“ до него, да е заемал „агресивна позиция“ на тялото си, да е демонстрирал възможност „всеки момент да му нанесе физически удар“. Според М.в подсъдимият бил на около два метра разстояние от св. Т., когато го попитал как диша. Св.Т. пред съда е заявил, че когато се пишел протокола, подсъдимият не е бил до данъчните служители, докато в приобщените показания от хода на ДП посочил, че М. отишъл при Т. и започнал да го провокира с въпроси как диша и дали е спокоен. Тъй като категорично е установено, че подсъдимият не е преминавал витрината, не е навлизал в частта от обекта, предназначена за клиенти и не се е приближавал до двамата данъчни, съдът правилно не е кредитирал заявеното от св. Т. в ДП. Никой от останалите свидетели не е чул отправянето на такива въпроси от подсъдимия към св. Т., поради което и предвид констатираните противоречия между показанията на тримата данъчни служители относно това обстоятелство, съдът правилно е приел за недоказано по категоричен начин отправянето на тези въпроси от подсъдимия към св. Т., още по-малко от непосредствена близост, със свиреп поглед и демонстрация на готовност за нанасяне на удар.

Св. Б. също възприел изнервено поведение и говор на подсъдимия, но не и заплахи. За липса на заплахи, обиди и агресия към данъчните свидетелства и втория полицай – св. Д., както и собствениците на баничарницата семейство Г.. Тези свидетели сочат, че М. се представил и поискал от проверяващите да се представят, като недоволствал раздразнен, че проверката е преднамерена. За липса на заплахи, обиди и агресия свидетелстват приятелите на подсъдимия св. Н.иС., както твърди и самият

подсъдим. Съпадението на данните, изложени от лица с противоречиви интереси и без доказани отношения и зависимости помежду си - от една страна подсъдимия и неговите придружители, собствениците на баничарницата, а от друга – полицейските служители, както и противоречията, констатирани в показанията на данъчните служители, са довели съда до извод, споделен и от настоящата инстанция, че отправянето на заплахи и обиди от подсъдимия към проверяващите данъчни служители не е установено категорично и несъмнено.

Не са събрани категорични достоверни доказателства и за агресивното движение на М. в баничарницата, с отправяне на предизвикателни погледи и заемане на агресивни пози с тялото си, предвещаващи нанасяне на удари. От показанията на всички разпитани лица, присъствали в търговския обект, с изключение на св. Т. и М.в, несъмнено е установено, че през цялото си присъствие в търговския обект подсъдимият М. се е намирал зад витрината и не е преминавал в търговската част на помещението, където са били единствено данъчните, не е правил и опит за това или да ги доближи. Тази част, предназначена за достъп на клиенти била отделена с витрина от останалата част, връзката и достъпа между които била пролука с ширина около 60-70 см., до която се намирал полицейския служител св. Б.. Св. Д. Г. е посочил площта на обекта 43 кв.м., от които 25 кв.м. била търговската част. Подкрепящи останалите свидетели относно местоположението на подсъдимия и неприближаването до проверяващите, са и показанията на св. Т. пред съда, които кореспондират с показанията на свидетелите Б., Д., Д. и Д. Г., И.Н., както и с проведените очни ставки с двамата полицейски служители. От тези безпротиворечиви източници несъмнено се установява, че по времето на съставянето на протокола за проверката от св. Т., подсъдимият е бил зад витрината, на дистанция от проверяващите, не е правил опити да ги доближи и не се е доближавал до тях. Освен поради дистанцираното местонахождение на подсъдимия в помещението, което прави обвинението за заплашителни жестове и агресивно движение нелогично, факти за Т.а поведение не са събрани от кредитирани доказателства.

Правилно за същото обстоятелство не са кредитирани показанията на св. Т., заявил приближаване на подсъдимия до масата, до него, когато пишел протокола. Тези твърдения имат частична подкрепа единствено в показанията на св. М.в, който е твърдял движение на М. из цялото заведение по време на проверката и доближаване до Т.. Показанията изхождат от заинтересовани и колегиално близки лица, изолирани са от показанията на другите разпитани, сред които са безпристрастните и необвързани с останалите полицейски служители, както и данъчния служител Т., поради което в коментираните части правилно са приети за недостоверни.

Косвени доказателства за инкриминираното агресивно поведение, движение и жестове не се съдържат и в показанията на св.Д. Г. и Д.Д. – съответно началници на данъчните и полицейски служители, с които те

провели няколко телефонни разговора по време на проверката. Самите данъчни служители не са поискали от полицаите да отстранят М. от обекта, а св. М.в дори му отговарял „на майтап“ на някои от зададените въпроси. Св. Д. Г. е посочил, че за времето на проверката провел три - четири разговора с колегите си, но не е бил информиран от тях, че са заплашвани и им е въздействано при съставяне на протокола. Т. отговарял само с „да“ и „не“ и „със сигурност“ не му бил казвал да има проблем във връзка с проверката. Т. също не му бил казвал „да има проблеми в момента“. Св. Д. Г. не потвърждава да е казал на двамата проверяващи да забавят проверката, както те твърдят, евентуално е имал предвид да изчакат идването на полицаите, но не и да бавят извършването на проверката и съставянето на протокола. Бил информиран от св. М.в, че в обекта присъствали „пет лица и има напрежение“, „за малко неетично поведение от страна на господин М., но нищо конкретно за сериозен конфликт или въздействие“, „намекнал“ му, че полицаите присъстват, но не оказват необходимо съдействие, не му е казвал, че „някой ще набие данъчните служители или че те няма да напишат протокола“.

Това, че при извършване на проверката данъчните служители не са искали съдействие чрез конкретни действия от присъстващите полицаи косвено се установява и от показанията на началника им св. Д., че ако данъчният орган, който е на проверката е поискал от полицейските служители да отстранят лица, които нямат отношение към търговския обект, те могат да ги отстранят и, ако полицейските служители преценят, че с действията си лицата извършват престъпления или други нарушения на обществения ред, могат да ги задържат. Д. разпоредил на св. Д. Д. да изведе подсъдимия от обекта, за „да го попита в качеството на какъв присъства и да го предупреди евентуално да не пречи на проверката“, (което потвърждава и св. Д.) но не и да остава навън с него докато приключи проверката или да не го допуска вътре.

Между двамата началници св. Г. и св. Д. също не е провеждан разговор, че с присъствието си подсъдимият осуетява проверката, или че е заплашвал някого.

Дори след като св. Г. прочел изпратения му по „Вайбър“ протокол от проверката и попитал защо в него е отразено, че обекта не е работел, след като са имали информация за обратното, той не получил конкретен отговор от Т. и Т.. Едва когато директора на Дирекция „Контрол“ поискал от двамата да направят доклад, в който да изложат всички реално констатирани факти и кои данни не съответстват на описаните в протокола, на 05.02.2018г. свидетелите Т. и Т. на среща при директора на Дирекция „Контрол“ информирали, че подсъдимият присъствал през цялото време на проверката, отправял обиди и заплахи и към двамата, следил какво се записва в протокола и им въздействал, като им казвал какво трябва да се запише, а те били изплашени от дошлите в обекта, М. „стоял до главата им“ и затова не могли по време на проверката да му кажат за действително случилото се,

включително, че не могли да излязат, тъй като вратата била заключена.

Последното обстоятелство не е посочено от никой от разпитаните, включително Т. и Т. и се опровергава от категорично установеното безпрепятствено тръгване на св. М.в преди да е приключила проверката, както и неколнократното излизане навън и влизане от свидетелите Д. и М.-Г., Д. и подсъдимия.

Недоказано по изискуемия от закона категоричен и несъмнен начин е останало инкриминираното поведение на подсъдимия, състоящо се в заплашване на св. Т. да внимава какво пише в протокола за проверката, за да не стане лошо за него и семейството му, допълнено с указания да пише, че обектът не работи. Недостатъчни са както преките доказателства, събрани от показанията на свидетелите-очевидци на поведението, така и косвените, съдържащи се в показанията на началник сектора в НАП Д. Г.. Самият Т. противоречиво сочи, че лично към него заплахи не е имало, освен въпроса за дишането му. По-късно твърди, че М. постоянно идвал да гледа какво пише и му казвал да пише каквото прецени, но да внимава да не стане лошо. Вътрешни противоречия съдържат и показанията на св. Т. дадени пред съда и приобщените от ДП, че М. е отишъл при колегата му и го заплашил да внимава какво пише, да пише че обекта не работи и не се продава нищо, за да не стане лошо за него и семейството му. Пред окръжния съд същият е посочил, че подсъдимият казвал на глас какво да се пише конкретно и Т. съставил протокола под негова диктовка, въпреки че М. бил зад витрината, а не до Т.. Констатираните вътрешни противоречия и такива между двамата свидетели, липсата на конкретика за съдържанието на твърдените заплахи, както и липсата на подобни сведения в показанията на останалите свидетели, са довели до закономерен и правилен извод за недоказаност и на това обвинително съдържание на прокурорския акт. Св. Д. Г. в първия работен ден след проверката разбрал от Т. и Т., че през цялото време подсъдимият следил какво се записва в протокола, казвал им какво трябва да се запише, като стоял до Т. и той пишел под въздействие и заплаха от страна на М.. Свидетелят не разбрал съдържанието на твърдените заплахи. Св. М.в – също данъчен служител, също присъствал на проверката, макар и в отпуск, не се е сетил пред съда подсъдимият да е диктувал на Т. съдържанието на протокола или да му е казвал, че трябва да напише нещо, защото ако не го напише ще стане лошо. Никой от останалите присъствали свидетели Д. Д., Б. Б., Д.Д.иМ.Г., И.Н. не е чул заплахи към проверяващите, нито указания от подсъдимия какво да се впише в протокола за проверката.

Липсата на конкретика за отправените заплахи към св. Т. и семейството му, противоречията между свидетелите Т. и Т. (вътрешни и един спрямо друг) и Б. и Д., не са преодоляни и при проведените очни ставки между тях. И тъй като полицейските служители са били единодушни, безпротиворечиви, последователни и логични в показанията си за липса на отправени заплахи към св. Т. и семейството му и указания какво точно да се пише в протокола за

проверката, конкретно – че обекта не е работил, и поради съвпадението на техните показания с тези на семейство Г., Н. и подсъдимия, съдът правилно ги е възприел за достоверни и годни да опровергават обвинителната теза. Този извод прави и въззивната инстанция след собствен прочит и анализ на посочените доказателства.

Категорично е установено от показанията на свидетелите Т., Б., Д. Д., Д.Г. и прочетените показания на Т. от досъдебното производство, че като съставил протокола, св. Т. го прочел на глас, след което бил подписан от свидетелите Т., Т., Б. и Д.Г.. Полицейският служител Б. и Д.Г. безпротиворечиво и логично са посочили, че съдържанието на протокола било вярно и затова те го подписали. Св. Д.Г. написал обяснения защо е бил в обекта на инкриминираната дата - за да вземе продукти с изтичащ срок на годност и тези обяснения без никакво възражение или противопоставяне от данъчните служители са приложени към протокола от проверката. Никой от разпитаните свидетели не твърди, подсъдимият да е повлиял по някакъв начин върху съдържанието на обясненията на упълномощеното лице.

Категорично е изяснено от безпротиворечивите за това обстоятелство показания на присъствалите в обекта свидетели и обясненията на подсъдимия, че М. си е тръгнал преди данъчните служители и полицаите да напуснат търговския обект. Не е изяснено по несъмнен начин поради противоречията между разпитаните лица дали това е станало преди прочитането на съставения протокол и подписването му или след това, но тъй като съдебните инстанции приемат за категорично, че подсъдимият не е повлиял за съдържанието на протокола от проверката, последното обстоятелство няма решаващо значение за предмета на доказване.

За изясняване на приетата от съдебните инстанции за установена по категоричен начин фактическа обстановка значение имат и събраните в хода на досъдебното и съдебно производство писмени доказателства - Протокол за извършена проверка сер. АА, № от 02.02.2018г. и приложеното към него обяснение от упълномощеното лице; протокол за извършена проверка от 25.01.2018г. и запечатване на обекта; справки с лични данни за подсъдимия, задгранични пътувания, образувани срещу него наказателни производства, наложени ограничения, роднински връзки, регистрации като търговец, съдружник, представител или търговски пълномощник, за съД.ст; нотариално заверено пълномощно от 24.03.2014г.; заповеди за назначаване на длъжност и преназначаване на данъчните служители, длъжностни характеристики; заповед за налагане на принудителна административна мярка от 23.01.2018г. на директора на Дирекция „Контрол“ в ТД на И АП - Бургас; наказателни постановления за наложени имуществени санкции на ЕТ "В.В.Н." - гр. Сливен и заповеди за налагане на принудителни административни мерки за друг търговски обект; справки за лични данни, документи за самоличност и задгранични пътувания на свидетелите Т., Т. и Д.Г., както и за регистрации като търговец, съдружник, представител или търговски пълномощник,

полицейски и съдебни регистрации и осъждания на последния; неподписан опис на паричните средства в касата на търговския обект; материали от дисциплинарна проверка по ЗМВР на свидетелите Д.Д., Б.Б. и Д.Д., Решение № 7262 / 15.05.2019г. по адм. д. № 12529 / 2018г. на ВАС, V отделение; Решение № 8669 / 10.06.2019г. по адм. д. № 13079 / 2018г. на ВАС, V отделение; Заповед № 343з -1266 / 18.06.2019г. на Директора на ОД на МВР - Сливен; Заповед № 343з - 1437 / 16.07.2019г. на Директора на ОД на МВР - Сливен; справка за съД.ст на свид. Ж.С.; писма от ТД на НАП - Бургас от 20.07.2020Г. и от 27.07.2020г.

Въз основа на събраните доказателства, които са анализирани детайлно, подробно, внимателно и обективно, окръжният съд е стигнал до правилен, обоснован на доказателствата и съобразен със закона извод, че повдигнатото обвинение за извършени от Ат. Анг. М. две престъпления - по чл. 143, ал. 3, вр. ал. 1 от НК (в редакцията преди изменението с ДВ бр. 16 / 22.02.2019г.) и по чл. 258, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, не е доказано по изискуемия от чл.303, ал.2 НПК несъмнен начин. Това е така, тъй като не се доказва описаното в обвинителния акт поведение на подсъдимия, осъществяващо от обективна и субективна страна съставите на инкриминираните престъпления.

Не е нужно тук да бъде повтарян анализа на доказателствата и установените от тях факти, което е сторено по-напред в настоящото решение. Несъмнено е установено длъжностното качество на свидетелите Г. Т. и Вв.Т., даващо основание да бъдат квалифицирани като „орган по приходите“, както изисква чл.143, ал.3 НК; несъмнено в инкриминирания момент те са осъществявали контролна дейност при изпълнение на службата си. Безспорно е пристигането на подс. М. в търговския обект и това, че той не е трябвало да бъде там, несъмнено е имал нервно държане, граничещо с „нахалство“, въпреки обяснението му, че е бил там в качеството си на възмутен гражданин. Несъмнено се е познавал от спортното училище със св. Д. Г., баща на упълномощеното лице; несъмнено е бил придружаван от други лица – свидетелите Н.иС., имащи заплашителен вид като бивши спортисти, имащи обременено съдебно минало, както самият М.. Тези безспорни факти не доказват нито пряко, нито косвено обвинението, както претендира недоволният от присъдата прокурор.

От обективна страна остана недоказано по несъмнен начин подсъдимият да е употребил сила или заплашване спрямо св. Т., състоящи се в псувни и заплахи към него и колегата му за трошене на кости, заплахи за дишането, здравето и семейството на Т., да е имал агресивно поведение, изразено в грубо отношение към всички присъстващи, размахване на ръце и агресивна позиция на тялото, обективиращи реална опасност от нанасяне на удари. Недоказано по несъмнен начин е и, че св. Г. Т. е извършил нещо противно на волята му – а именно да е вписал в протокола за извършена

проверка от 02.02.2018г. неверни обстоятелства – че баничарницата на ЕТ „В. 1 – В. Николова“ –гл. Сливен не работи и не извършва търговска дейност в момента. Основателно окръжният съд е посочил, че определение за „заплашване“ е дадено в разпоредбата на чл. 198, ал. 2 НК - застрашаване с Та непосредствено деяние, което излага на тежка опасност живота, здравето, честта или имота на заплашения или на друго някое присъстващо лице. Ето защо твърдението че „ще стане лошо“ без да е конкретизирано какво точно и за кого, не може да се приеме само по себе си за съставомерно „заплашване“.

Анализираните доказателства не водят до извод, че съдържанието на посочения протокол е невярно, тъй като обратното – че обектът е работел не е доказано по изискуемия начин. Това не следва както от събраните гласни доказателства, кредитираните от които прокурорът претендира да бъдат изключени като изхождащи от заинтересовани лица, така и от писмените и веществени доказателства. Достоверността на свидетелите не може априори да бъде отхвърлена, понеже били заинтересовани, както желае прокурора. Няма доказателства за връзки и зависимости между подсъдимия и собствениците на баничарницата, както между него и полицейските служители, които да обосноват пристрастност и заинтересованост, а от там – недостоварност на разпитаните лица. Кредитирането на свидетелите почива на обективен анализ и съпоставка на показанията помежду им и изцяло със събрания доказателствен материал. Извършването на контролна покупка и от там работата на запечатания обект не са потвърдени от относими писмени доказателства, както изисква посочената Наредба №Н-18, не са посочени в протокола за извършена проверка, или в каквито и да било други писмени доказателства. За такава покупка няма и веществени доказателства – самата закупена закуска, или закуски. Освен двамата данъчни служители, никой друг не посочва да е виждал покупката, никой от разпитаните лица не сочи изобщо в баничарницата да е имало каквито и да било закуски в момента на проверката.

Тежестта за доказване на обвинението по дела от общ характер е на прокуратурата. Основателно защитникът е посочил пред първоинстанционния съд, че за доказване на обвинението в хода на досъдебното производство е било необход. и възможно да бъде извършен оглед, за да се установи дали фурната е била повредена същия ден и от там да се провери достоверността на твърденията на упълномощеното лице и въобще показанията както на семейство Г., така и на проверяващите; да се изиска справка от съответното енергоразпределително дружество дали на инкриминираната дата е консумирана електроенергия в търговския обект. Това не е сторено и е било обективно невъзможно да бъде извършено впоследствие от съда.

Твърдяното притеснение и изписване съдържанието на протокола за проверка под страх и заплаха от св.Т. не личи от самия протокол. Твърденията на свидетеля, че от една страна бил притеснен докато съставял протокола, на моменти дори спирал да пише, а от друга - че протоколът бил

изписан с обичайния му почерк; на колегата му св. Т. - че колегата му съставил „този протокол от страх“, и си личало, защото целият треперел, са както противоречиви и нелогични, не кореспондират със заявеното от св. М.в, че докато течала проверката, св. Т. не му бил казвал, че е притеснен, че не може да си направи протокола, а му казал това едва когато му се обадил по телефона към 18:00 часа, когато проверката била приключила. При телефонните обаждания св. Т. не е казвал на св. Д. Г., че е притеснен. Данни за притеснение на данъчните служители не се съдържат и в показанията на останалите свидетели. Притеснение и треперене не личи и от гладко изписания с красив почерк текст на процесния протокол за проверка.

Накрая, обвинението не може да се приеме за логично и доказано и от факта, че под протокола за извършена проверка стои подписа на полицейския служител св. Б. Б., който категорично е заявил, че от гледната му точка на човек присъствал на проверката и не видял с очите си продажба, за него съдържанието на протокола е било вярно и спокойно го е подписал

От субективна страна не е установено подсъдимият да е искал с поведението си да принуди данъчните служители, конкретно св. Т., да впише неверни обстоятелства в протокола за проверката – че баничарницата не работи в момента на проверката. Поведението му, въз основа на коментираните доказателства може да бъде определено като „изнервено“, „невъзпитано“ или „нахално“, но същите доказателства говорят, че това е било в резултат от възмущението му от целенасочена, ненужна и необективна проверка, не и с цел да препятства проверката или да прикрие извършваната в момента търговска дейност чрез принуда на проверяващите да документират неверни обстоятелства.

Недоказано по изискуемия несъмнен начин е и престъплението по чл.258, ал.2 вр. ал.1 от НК – чрез заплашване, осъществено с отправяне на закани за физическа саморазправа към свидетелите Т. и Т., противозаконно да им е попречил да изпълнят своите законови задължения – да извършат оперативна проверка относно спазването на наложената принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – баничарница“.

Несъмнено е установено по делото, че М. е пристигнал в търговския обект след като св. Т. е започнал съставянето на протокола за проверката. От обективна страна той е нямало как да попречи на органите по приходите да извършат проверка за спазване на мярката „запечатване“, тъй като тя вече е била извършена чрез твърдяната и недоказана контролна покупка. Съставянето на протокола за проверката е следствие и описание на извършената проверка, а не начало и извършване на такава, което да е било осуетено от подсъдимия.

Отправянето на закани към св. Т. – че ще му начупи кокалите и към св.

Т. – изразяващи се в размахване на ръце и агресивна позиция на тялото, демонстрирайки възможност всеки момент да му нанесе физически удар, също не се доказаха по несъмнен начин от анализа на събраните гласни и писмени доказателства, направен по-напред в изложението и в мотивите към атакувания първоинстанционен акт.

Не се установи и изискуемата субективна съставомерност на поведението на М. – да възпрепятства данъчните служители да изпълнят служебните си задължения. Той е съзнавал служебното им качество, както и това, че изпълняват в момента служебните си задължения. Несъмнено е бил недоволен от поредната проверка на заведението, неоснователна и тенденциозна според него, но не е пречил на проверката, не се е приближавал до служителите, тръгнал си е преди тях от търговския обект, не е отнел възможността им да използват телефоните си, да говорят с началника си, или по тяхна преценка да потърсят помощ на тел.112.

При така обективно направения анализ на събраните доказателства, първоинстанционният съд е достигнал до единствено възможния и правилен правен извод – че поведението на подс. М. не е съставомерно по чл. 143, ал. 3, вр. ал. 1 от НК (в редакцията преди изменението с ДВ бр. 16 / 22.02.2019г.) и по чл. 258, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, нито покрива състава на престъпление по друг текст от НК, поради което го е признал за невиновен да е извършил и двете инкриминирани престъпления и го е оправдал изцяло по повдигнатите обвинения.

Въззивната инстанция, след извършената цялостна проверка на присъдата, не намери основание за различен правен извод. Няма основание и за алтернативната претенция в подадения допълнителен протест – отмяна на присъдата и връщане делото в предходна съдебна фаза, тъй като съдът не е допуснал съществени процесуални нарушения както при събирането, така и при анализа на доказателствата.

Не могат да бъдат подминати и от настоящия състав приобщените по делото решения на Върховния административен съд по повод дисциплинарните уволнения на полицейските служители, присъствали на процесната проверка, в които твърденията на данъчните служители за изготвен протокол изплашени от погледа и вербалната агресия на М., са наречени „смехотворни“. Въззивният съд споделя съжденията на контролираната инстанция за нелогичността и абсурдността на твърденията на тези длъжностни лица, органи по приходите - св. Т. и св. Т.. Проверката е извършена през деня, на оживено място - Общински пазар, в централната част на гр. Сливен, в присъствието на двама полицаи, на трети данъчен служител, на лицата стопанисващи баничарницата. Не са били заключени в обекта, не са били лишени от телефоните си, от възможността да ги ползват. Нелогично,

неоправдано и необяснимо е тази обстановка да им попречи да изпълняват задълженията си и да ги кара да съставят документи с невярно съдържание.

Не може да не направи впечатление, че уплахата им не ги е мотивирала веднага да сигнализират ръководството на своята институция или органите на реда. Това е станало едва когато са били под угрозата спрямо тях да бъде търсена служебна отговорност за съдържанието на протокола няколко дни по-късно.

Всички изложени до тук съображения мотивират въззивната инстанция да приеме, че подаденият протест е неоснователен и не може да доведе до претендираните с него правни последици. След направената цялостна проверка на атакуваната присъда, въззивната инстанция не намери основания за нейната отмяна или изменение, поради което следва да бъде потвърдена. Съдебния акт е правилен, обоснован и законосъобразен, при разглеждане на делото не са допуснати процесуални нарушения.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.338, вр. чл.334, т.6 НПК, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №16/06.08.2020г. по НОХД №566/2019г. на Сливенския окръжен съд.

Настоящото решение подлежи на обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд на Р България в петнадесет дневен срок от получаване на съобщение от страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____